LIBRISMUS

Svoboda v rovnováze, vědomí v pohybu

Manifest filosofického směru

I. Původ a název

Librismus (z lat. liber – svobodný, volný, a libra – rovnováha, váhy) je filosofický směr založený na dosavadním poznání, že svoboda člověka a harmonie přírody jsou dvě strany téže mince. Librismus neusiluje o dogma — usiluje o živou, dýchající moudrost, která roste spolu s lidským poznáním.

II. Tři základní pilíře

1. Přirozené právo jako zdroj

Přirozená práva nejsou udělena žádnou institucí ani společenstvím. Jsou dána samotnou existencí. Právo na čistý vzduch, vodu, výživu, přístřeší a osobní prostor jsou bezpodmínečné podmínky lidského života — nikoli privilegia. Žádný psaný zákon je nemůže plně zabezpečit ani spolehlivě ochránit. Přístup k těmto zdrojům je v kompetenci každého jedince a nikdo nemá povinnost přístup ke zdrojům budovat pro někoho jiného. Společenství, které tato práva podmiňuje, nebo vynucuje, je společenstvím strukturálního nevolnictví.

2. Přírodní zákony jako neviditelný řád

Svět se řídí zákonitostmi přesahujícími lidské poznání. Jsou propojeny jako neuronová síť — nelze si vybrat jen ty pohodlné a ostatní ignorovat. Zákon příčiny a následku, zákon harmonie, zákon osobní odpovědnosti — tyto zákony platí bez ohledu na to, zda je uznáváme. Jejich porušování se vždy projeví — v podobě utrpení, nemoci nebo společenského rozpadu.

3. Osobní odpovědnost jako základ svobody

Ten, kdo přenechá odpovědnost za svá přirozená práva jiné osobě nebo instituci, riskuje, že mu tato práva budou jednou odepřena. Librismus odmítá mentalitu oběti. Nikdo jiný nás nemůže zachránit — odpovědnost vychází vždy z jednotlivce.

III. Vědomí — vrozená nerovnost

Lidé se nerodí se stejnou úrovní vědomí. Tyto rozdíly nelze vysvětlit výhradně prostředím ani výchovou.

Librismus tuto skutečnost přijímá bez ideologického zabarvení. Nevyvozuje z ní nadřazenost ani méněcennost žádného člověka. Vyvozuje z ní jediné:

Lidé žijící z výrazně odlišných úrovní vědomí přirozeně obývají odlišné světy — a jejich nucená každodenní koexistence přináší oběma stranám trvalé tření, nedorozumění a vyčerpání.

Vědomí se vyvíjí — v průběhu života i napříč generacemi. Žádná úroveň není konečná. Každý člověk nese potenciál růstu, a librismus tento růst ctí jako nejvyšší přirozený zákon.

IV. Propustný separatismus

Librismus zavádí pojem propustný separatismus jako přirozené a nenásilné uspořádání lidského soužití. Není to izolacionismus ani elitářství. Je to uznání základní pravdy:

Společenství fungují nejlépe tehdy, když je sdílená úroveň vědomí jejich členů dostatečně blízká, aby umožňovala skutečné porozumění.

Přirozená rezonance. Stejně jako se v přírodě shlukují organismy se shodnými podmínkami existence, lidé přirozeně vyhledávají ty, s nimiž sdílejí základní způsob vnímání světa. Librismus tuto tendenci nepotlačuje — uznává ji jako přírodní zákon.

Propustnost jako klíčový rys. Separatismus librismu není zeď — je to membrána. Hranice mezi společenstvími nejsou etnické, třídní ani politické. Jsou rezonanční. Každý člověk, který prošel skutečnou vnitřní proměnou, má právo vstoupit do společenství s vyšší úrovní vědomí. Dveře jsou vždy otevřené — ale vstupuje se vlastním růstem, ne deklarací.

Společenství jako prostor pro tvoření. V prostředí sdílené rezonance odpadá energie neustále vynakládaná na překonávání základních hodnotových střetů. Tato ušetřená energie se obrací do tvoření, poznávání a vzájemného prohlubování.

Přechodové zóny - agory. Mezi společenstvími přirozeně existují kontaktní pásma — místa setkávání a dialogu. Tato pásma jsou vědomě udržována jako prostory pro komunikaci a pro ty, kteří jsou na prahu vlastní proměny.

V. Manifest

Přišli jsme sem s určitým záměrem. Nejsme zde proto, abychom trpěli.

My, libristé, vyhlašujeme toto:

- **Odmítáme dogma.** Žádná myšlenka ani zákon nesmí být ukotven tak, aby se stal neměnnou pravdou. Vše živé se proměňuje — naše poznání musí mít prostor růst.
- **Ctíme přírodní zákony nad světskými.** Světské zákony přicházejí a odcházejí s duchem doby. Přírodní zákony trvají bez ohledu na to, zda je uznáváme.
- **Chráníme přirozená práva.** Vzduch, voda, výživa, přístřeší a osobní prostor jsou bezpodmínečné podmínky existence — ne předmět vyjednávání.
- **Přijímáme skutečnost různých úrovní vědomí.** Nikoho nenutíme dozrát dříve, než mu to jeho vývoj dovolí. Nikoho neodsuzujeme za to, kde se nachází. Uznáváme však, že rozdíly ve vědomí jsou reálné a mají reálné důsledky pro uspořádání společenského života.
- **Budujeme společenství podle rezonance.** Propustný separatismus je naše odpověď na nefunkčnost násilné integrace. Sdružujeme se s těmi, s nimiž sdílíme hloubku vědomí — a necháváme otevřené dveře pro každého, kdo roste.
- **Přebíráme osobní odpovědnost.** Nikdo jiný nás nezachrání. Změna vychází z každého z nás — a to, co se změní v jednom, ovlivní všechny ostatní.

VI. Co librismus není

Librismus není návrat k primitivismu. Není to náboženství, ideologie ani politický program. Není to kastovní systém — propustnost hranic je jeho

základní podmínkou. Není to elitářství — vyšší úroveň vědomí neznamená vyšší hodnotu člověka, znamená pouze větší odpovědnost.

VII. Výzva

Svět nepotřebuje dalšího vladaře, který slíbí lepší podmínky. Potřebuje lidi, kteří pochopili, že podmínky jsou důsledkem úrovně vědomí a přírodních zákonů.

Hledejme pravdu. Budujme společenství z rezonance, nikoli z náhody. Respektujme vývojovou spirálu — svou i cizí.

Vše plyne dál. Vědomí roste. A tento proces nikdy neskončí.

Librismus — svoboda v rovnováze, vědomí v pohybu.